

NEYTENDASTOFA

Ákvörðun nr. 16/2014

**Ákvörðun um sektir vegna vanrækslu Kosta Lágvöruverðsverslunar ehf.
að fara að fyrirmælum Neytendastofu um verðmerkingar.**

I.

Málsmeðferð

1.

Starfsmaður Neytendastofu kom í verslun Kosta á Dalvegi þann 11. júní 2013, í þeim tilgangi að skoða ástand verðmerkinga í versluninni. Verðmerkingar voru skoðaðar með tilliti til ákvæða 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, sem kveður á um það að fyrirtækjum sem selja vöru eða þjónustu beri að verðmerkja vöru sína og þjónustu og sýna það á áberandi hátt á sölustaðnum, sem og ákvæða reglna nr. 536/2011, um verðmerkingar og einingarverð við sölu á vörum. Samkvæmt reglunum skal verðmerking vera skýr, aðgengileg og greinileg svo augljóst sé til hvaða vöru hún vísar. Skoðunin fer þannig fram að starfsmaður kannar almennt ástand verðmerkinga í versluninni, þ.e. hvort vörur séu verðmerktar, auk þess sem ástand verðmerkingarskanna er skoðað. Þá eru valdar af handahófi 50 vörur og athugað hvort þær séu verðmerktar og hvort hilluverðmerking samræmist við verð á kassa. Niðurstöður skoðunarinnar í versluninni Kosta voru þær að gerð var athugasemd við staðsetningu verðmerkingarskanna auk þess sem gerðar voru athugasemdir 26 vörur af þeim 50 sem valdar voru af handahófi. Auk þess sem gerðar voru athugasemdir við óverðmerktar stæður með snakki, poppkorni og sælgæti.

Starfsmaður verslunarinnar kvittaði fyrir komu starfsmanns Neytendastofu og þeirra athugasemda sem gerðar voru. Í lok skoðunarinnar skildi starfsmaður Neytendastofu eftir bréf í versluninni þess efnis að skoðunin hefði farið fram og að Neytendastofa myndi senda fyrirtækinu bréf þar sem gerð yrði nánari grein fyrir ástandi verðmerkinga.

Með bréfi Neytendastofu til Kosta Lágvöruverðsverslunar, dags. 27. júní 2013, greindi stofnunin frá niðurstöðum skoðunar í verslunina og gerði grein fyrir þeim ákvæðum sem í gildi eru um

verðmerkingar. Þá var þeim eindregnu fyrirmælum beint til fyrirtækisins að koma verðmerkingum í viðunandi horf.

2.

Hinn 26. október 2013 var framkvæmd önnur skoðun í Kosti sem fór fram með sama hætti og fyrri skoðun. Niðurstöður skoðunarinnar voru þær að gerðar voru athugasemdir við að verðskanna vantaði hjá frosnum matvælum. Gerða voru athugasemdir 19 vörur af þeim 50 sem valdar voru af handahófi. Starfsmaður verslunarinnar kvittaði fyrir komu starfsmanns Neytendastofu og þeirra athugasemda sem gerðar voru.

Með bréfi Neytendastofu til Kosti Lágvöruverðsverslunar, dags. 30. október 2013, greindi stofnunin fyrirtækinu frá niðurstöðu skoðunarinnar í verslun Kosti auk þess sem gerð var grein fyrir þeim ákvæðum sem gilda um verðmerkingar. Í bréfinu kom fram að stofnunin teldi fyrirtækið ekki hafa gert viðeigandi lagfæringar á ástandi verðmerkinga í versluninni. Var fyrirtækinu gefinn kostur á að koma að skýringum eða athugasemdum áður en tekin yrði ákvörðun um framhald málsins á grundvelli IX. kafla laga nr. 57/2005.

Engar athugasemdir bárust Neytendastofu.

II.

Niðurstaða

Í máli þessu sinni Kostur lágvöruverðsverslun ehf. ekki fyrirmælum Neytendastofu um að koma verðmerkingum í verslun sinni á Dalvegi í viðunandi horf.

Ákvæði 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, er svohljóðandi:

„Fyrirtæki, sem selur vörur eða þjónustu til neytenda, skal merkja vöru sína og þjónustu með verði eða sýna það á svo áberandi hátt á sölustaðnum að auðvelt sé fyrir neytendur að sjá það. Neytendastofa getur sett nánari ákvæði um verðmerkingar með opinberri tilkynningu.“

Samkvæmt ákvæðinu ber söluaðilum ávallt að gefa upp verð á vörum og þjónustu. Á grundvelli heimildar ákvæðisins, sem og ákvæðis 18. gr. sömu laga, sem snýr að heimild Neytendastofu til að gefa fyrirtækjum sérstök fyrirmæli um að gera ráðstafanir til að auðvelda viðskiptavinum að meta verð og gæði, hefur Neytendastofa sett reglur nr. 536/2011, um verðmerkingar og einingarverð við sölu á vörum.

Um verðmerkingar á vörum segir í 3. gr. verðmerkingareglanna:

„Fyrirtæki skal skýrt og greinilega merkja vöru sína með réttu söluverði og einingarverði í íslenskum krónum.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er þó heimilt að veita sömu upplýsingar nálægt vöru enda sé augljóst til hvaða vöru verðmerkingin vísar og tryggt sé að neytendur fái án vandkvæða aðgang að upplýsingum um sölu- og einingarverð sem skylt er að veita samkvæmt reglum þessum, sbr. 4. gr.

Skylda til að verðmerkja með sölu- og einingarverði gildir einnig hvar sem vörur eru til sýnis svo sem í búðargluggum, sýningarkössum, á vefsíðum eða annars staðar. Sé söluverðs getið í auglýsingum þarf einnig að tiltaka einingarverð.“

Í d. lið 4. gr. reglnanna segir að upplýsa megi um sölu- og einingarverð með verðskanna:

„Verðskanna sem er auðlesanlegur, aðgengilegur og staðsettur nálægt vöru. Það á þó eingöngu við um matvæli sem seld eru forpökkuð og eru ekki í staðlaðri þyngd. Séu verðskannar notaðir skal þyngd vöru sem er forpökkuð koma fram á umbúðum hennar og einingarverð merkt í samræmi við c. lið þessarar greinar. Neytendastofa getur að eigin frumkvæði eða eftir ábendingu metið hvort aðgengi og fjöldi skanna samkvæmt þessari grein fullnægi hverju sinni framangreindum kröfum sem gerðar eru til verðupplýsinga til neytenda. Fjöldi skanna skal meðal annars taka mið af stærð verzlunar, fjölda viðskiptavina og fjölda vöruflokka sem verðmerktir eru skv. þessum lið. Um málsmeðferð og réttarúrræði fer skv. ákvæðum III. kafla þessara reglna.“

Samkvæmt framangreindum ákvæðum ber Kosti að vermerkja allar söluvörur sínar með endanlegu verði og einingarverði og skulu þær vera réttar. Í máli þessu voru niðurstöður síðari skoðunar á ástandi verðmerkinga í Kosti að gerðar voru athugasemdir við 19 vörur af 50. Auk þess sem gerðar voru athugasemdir við að verðskanna vantaði hjá frosnum matvælum. Slíkt telur Neytendastofa óviðunandi og brjóta gegn framangreindum ákvæðum laga nr. 57/2005 og verðmerkingareglna. Fyrirtækjum ber skylda til að verðmerkja vörur sínar með réttu einingarverði auk þess sem verðskanni þarf að vera aðgengilegur og staðsettur nálægt forpökkuðum vörum sem ekki eru í staðlaðri þyngd, sé hvert eintak ekki sérstaklega merkt með endanlegu verði. Eftir fyrri skoðun Neytendastofu var þeim fyrirmælum beint til Kosta að koma verðmerkingum í viðunandi horf. Það var ekki gert og því telur Neytendastofa nauðsynlegt að beita þeim úrræðum sem lög nr. 57/2005 heimila.

Ákvæði 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005 segir:

„Neytendastofa getur lagt stjórnvaldssektir á fyrirtæki sem brjóta gegn:

[...]

b. stjórnvaldsreglum og ákvörðun Neytendastofu gegn viðskiptaháttum sem brjóta í bága við ákvæði II.-VIII. kafla [...]

c. reglum og fyrirmælum Neytendastofu um ráðstafanir til að auðvelda viðskiptavinum að meta verð og gæði, sbr. 18. gr.“

Með vísan til alls framangreinds telur Neytendastofa að leggja verði á sekt í samræmi við heimildir laganna. Að teknu tilliti til umfangs brotsins og fyrri sektarákvarðana stofnunarinnar sem og að teknu tilliti til jafnræðis- og meðalhófsreglu stjórnsýslulaga þykir Neytendastofu hæfilegt að leggja á Kost Lágvöruverðsverslun ehf. stjórnvaldssekt að fjárhæð 350.000 kr. (þrjúhundruðogfimmtíuþúsundkrónur). Sektina skal greiða í ríkissjóð eigi síðar en þremur mánuðum frá dagsetningu ákvörðunar þessarar.

III. Ákvörðunarorð:

„Kostur Lágvöruverðsverslun ehf., Dalvegi 10-14, Kópavogi, hefur brotið gegn ákvæði 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, sem og ákvæðum 3. og 4. gr. reglna nr. 536/2011, um verðmerkingar og einingarverð við sölu á vörum, með óviðunandi verðmerkingum í versluninni. Þá hefur fyrirtækið ekki farið að fyrirmælum Neytendastofu þess efnis að koma verðmerkingum sínum í viðunandi horf auk þess sem fyrirtækið hefur ekki sinnt fyrirmælum Neytendastofu um að koma fyrir verðskanna hjá frosnum matvælum

Með heimild í b. og c. lið 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, leggur Neytendastofa stjórnvaldssekt á Kost Lágvöruverðsverslun ehf. að fjárhæð kr. 350.000 (þrjúhundurðögfimmtíuþúsundkrónur). Sektina skal greiða í ríkissjóð eigi síðar en þremur mánuðum frá dagsetningu ákvörðunar þessarar.“

Neytendastofa, 2. apríl 2014

Tryggvi Axelsson
forstjóri

Þórunn Anna Árnadóttir